

SLOVENSKI NAROD.

tehnika vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vrhunec klerikalne zlobe.

Iz Žirov, 16. junija.

Stara resnica je, da je najhujše bitje na svetu — rimski klerikalec. Klerikalec nima nič vesti in zato pači resnico, laže in obrekuje, krađe čast in poštenje in je sploh sposoben za vse, samo da bi poštenim ljudem, ki niso klerikalci, delal škodo ali jih spravil v kako nesrečo. Pri tem pa postopa vedno hinavsko. Vsako stvar zavije po ligurijansko, pri vsaki priliki dela reklamo zase, posebno rad pa se kaže svetu kot preganjana nedolžnost. Klerikalec je stekel volk — pravi pa, da mu napredno jagnje vodo kali in streže po življenju. Vsakdo ve kako neznansko težko stališče imajo naprednjaki na deželi, koder so v manjšini, kajti duhovniški terorizem je neznanski. Vzlic temu pa se delajo duhovniki, kakor bi kmalu že svoje službe ne mogli opravljati in kakor bi za vsakim gemom tičal kak liberalce, ki jim streže po življenju.

Vrhunec falotstva smo doživeli te dni. V sobotnem »Slovencu« je iz našega kraja notica, ki mora do skrajnosti razljuditi vsakega poštnega človeka. Nimamo besedi, da bi zamogli dovolj ostro zavrtniti to, vse meje presegajočo farsko lumparijo. Naš kraj hočejo ti popje predstaviti svetu tako, kakor bi bili med prvirčenci narodno-napredne stranke sami anarhisti, ki hočejo z dinamitom pokončati in pomoriti nasprotnike. Nameravani dinamitni napad na hudevnika, tako se glasi dotična perfidija, v kateri se popisuje, da sta hotela prejšnji ponedeljek dva fanta z dinamitom ubiti našega kaplana Lavriča. Dalje trdi blagoslovljeni obsejnjak, ki je skrpal tisti dops, da je sad liberalne vzgoje in povijanje na stroške dr. Tavčarja.

Da svet izve, koliko je resnice na vsem, o čemer tukaj večina še vedela ni, da izve kakšni hudobi so klerikalci, hočemo stvar pojasniti.

Omenjeni dan je bila tu županska volitev in je bil, kakor že znano, izvoljen županom gospod Kopsč, vri pristaš naše stranke. Vsi naprednjaki smo bili tega veseli. Da bi ta dan nekoliko proslavili in nasprotnike malo podražili, hotela sta dva fanta užgati tostran vode na stranski poti dve stari pätioni. Malo naj poči, da se bomo povesečili. Da sta si ta kraj izvolila, je naravno, ker se nahaja pred vasio Žiri, kjer je glavno taborišče klerikalne stranke z učiteljem Šilcem vred. Tedsj vsa stvar je imela popolnoma nedolžen značaj. Res, da bi se bila mogla zgoditi kak nesreča, in res, da takega streljanja ni odobravati, ali fanta pač nista mislila na to, sicer se pa tudi pri cerkvenih slavnostih vsled mladeniške lahko mišljenosti večkrat zgodijo nesreče. Da je prišel po stranski stezi ali kolovozu, po katerem potu pa ob takem času ljudje ne navadno ne hodijo, kaplan Lavrič, je pa to le slučaj, na katerega fanta niti mislila nista, še manj pa, da bi bila nameravala kak atentat!

Vsa stvar ni vredna govora. Toda klerikalci so nad vse hudobne in zavržene kanaliže in zato so iz nedolžne šale napravili atentat.

Nas hočejo očrtniti pred svetom kot nič vredne, propadle ljudi, kot zavržene morilce ki se že poslužujemo hudičevih sredstev.

Ta namen je imel menda tudi kaplan Lavrič zadnje nedelje, ko je stvar v cerkvi omenjal in patetično poudarjal v kaki nevarnosti se je nahajal. No, če misli kaplan Lavrič — proti kateremu se zadnji čas tudi v političnem oziru nimamo pritožiti — nas na ta način ugonobiti, se jako moti.

Sram ga bodi, da tako podlo zasukava dejstva. Mi ostanemo in bomo šli svojo pot brez dinamita, kakor do zdaj.

Toda ozrimo se malo na okoli in nazaj! Kakor rečeno, je bil tu slučaj, ki ga hočejo klerikalci porabiti v strankarske, hudobne namene. No, pa pogledmo malo v klerikalne vrste. Ali se še spominjajo klerikalci, ko nobeden naših pristašev ni bil varen pri belem dnevu med njimi, da ne govorimo o napadih od »zločincev« iz klerikalne srede, ki so opetovano napadli bivšega učitelja Perka, pravnika Božiča in druge? Se-li še spominjajo, ko so se peljali pred par leti gosp. Gruđen in drugi, kako so jim klerikalci cesto zagradili in se je bilo le sreči zahvaliti, da so naši somišljeniki še pravočasno opazili pretečo nevarnost, ker drugače bi morda danes ne bili več med živimi. Le počasi in ne prenašlo. Kje se pa spiše več ko ravno pri Petronu, kjer je Lavrič stalen gost v pozno noč in na čigav račun? Dr. Tavčarja se nas ni treba sramovati. Mi vemo, kaj delamo in pustimo ljudi, ki hodijo skozi naše vasi v miru ter ne sejemo nobenega sovraštva, a hočemo biti prosti in neodvisni v posvetnih zadevah.

Iz zgoraj navedenih podatkov, ki odgovarjajo resnici, pa čitatelji lahko spoznajo, kako nasprotniki vsako sredstvo znajo zasukati, in bodi to tudi posvečena oseba, če je treba kovati kapital v njih zavržene namene.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Ruske vojne operacije na morju.

Pojav vladivostoškega brodovja v Korejski morskí ožini je zbudil vsepovsodi splošno senzacijo. Kaj namerava Skridlov s tem svojim smelim korakom doseči? Da bi se združil s portarturško eskadro, kakor se splošno zatrjuje, ali pa da bi zaviral transport japonske armade in vznemirjal japonske obali?

Nkdo še sedaj tega ne ve, kakor je tudi še neznan, kako se je ta smela, občudovanja vredna akcija admirala Skridlova završila.

»Kölnische Zeitung« je večeraj vedela glasom brzjavke, došla ji iz Šanghaja, povedati, da je admiral Kamimura pri otoku Cušima zajel vse ruske ladje. Ta vest je vzbudila vsepovsodi splošno veselost, ker je popolno izključeno, da bi bilo mogoče kakšno vojno ladjo zajeti proti volji njene posadke. Ako bi bila ta vest resnična, bi se moralo sklepati, da so Rusi prostovoljno položili orožje in Japoncem izročili brez vsakega boja svoje ladje. Če se pa upošteva, kako heroično sta se borila »Korejca« in »Varjag« pred Čemulpom proti desetkratni japonski premoči in da sta raje, dasi sta uvidela brezuspešnost svojega boja, poginila, kakor da bi se vdala, kdor ve, da je admiral Skridlov, kar je že opetovano dokazal, mož neustrašen, poln železne energije in smelega poguma, ta bo za take glupe vesti, katerim se na prvi pogled pozna, da so izmišljene in sicer še zelo nespretno izmišljene, imel le pomilovalen nasmech.

Včeraj zjutraj je došla v Tokio vest, kakor se od tamkaj javlja, da so se ruske ladje umaknile proti vzhodu. Rusko brodovje, ki se je pojavilo v japonskem vodstvu, je vzbudilo splošen strah med prebivalstvom v obrežnih mestih. Vsi parniki, ki bi imeli odpluti iz Šimonsekijske so svoj odhod odložili. V pristanišče Moji je v sredo popoldne dospel parnik »Iburimaru« s signalom, da se nahajajo sovražne ladje na morju.

Isti parnik je videl v sredo zjutraj ob 6. uri, da je rusko brodovje bombardiralo japonsko ladjo »Hitahimaru« do čim je drugo ladjo sovražnik že obkolil.

Velika nevarnost preti ne samo trgovskim parnikom, ampak zlasti ladjam, na katerih se prevaža vojaštvo z Japonskega na bojišče. Rusko brodovje je v sredo zjutraj bombardiralo pri vходу v Korejsko morsko ožino tri vojaške transportne ladje. Eden parnik je ubežal, o usodi drugih dveh pa se v Tokiju ničesar ne ve, sodi pa se, da so jih Rusi potopili.

»Morning Post« poroča, da ste transportni ladji »Ugomaru« in »Tujomaru« pri otoku Iki srečali rusko brodovje, katero jih je nekaj časa zasledovalo, potem pa jih pustilo, ko je nanje oddalo 16 strelcev, ubežati v Kacumoto. Po poročilih »Daily Chronicle« pa so ruske križarke bombardirale japonski otok Okino, ki se nahaja 17 milj južno od Moji. Tu so Rusi tudi naleteli na več japonskih parnikov ter jih bombardirali. Več teh parobrodov je priplulo iz pristanišča Moji, drugi pa z zahoda. Ruske križarke so takoj jelo na nje streljati in so povzročile veliko škodo. Eden parnik je ubežal v Kacumoto, drugi so se pa razkropili na vse strani.

V sredo zvečer je došlo v London poročilo, da je japonska križarka »Niitaka« napadla rusko eskadro. Dasi je bila teško poškodovana, vendar ni prenehala streljati na sovražnika. O njeni usodi se ne ve ničesar, najbrže se je potopila. Druga vest pa pravi, da je japonsko brodovje odplulo na mesto, kjer se nahaja, kakor se je poročalo, ruska eskadra. O tem, ali so Japonci zadeli na ruske ladje, se ničesar ne poroča.

Na Japonskem vlada veliko razburjenje. Več kot deset trgovskih parnikov se pogreša in splošno se misli, da so jih Rusi zajeli. Japonski list »Jiji Šimpe« pravi, da bo japonsko bro-

LISTEK.

Slabost.

Spisal J. S. Brenov.

(Dalje.)

Gospa se ni mogla zdržati solz, in začele so ji padati po belem lepem licu. Jakše se je ozrl na njo. Neprijetno mu je bilo, ker jo je obžaloval in sploh so ga solze, naj si bo kjerkoli, preveč dirnile. Hotel jo je tolažiti, ali se mu je zdelo nepotrebno in ni vedel, kako bi začel. Ona pa je ihtela čimdalje bolj in si otirala z belim robcem svetle solze. Jakše je videl, da mora že iz vpljudnosti nekaj reči. Opazoval jo je. Zanimiva in lepa je bila in uveril se je, da je Košir nehvaležen, če je ne ljubi. Psiček je stal pred njenimi nogami in jo žalostno opazoval, kar je Jakšetu zbudilo še večje sočutje.

„Ne plakajte, gospa,“ je začel. Čutil je, da mu je glas suh, a vseeno je nadaljeval: „Morate biti hladnokrvni! Prepričali ste se, da je on od nekdaj takšen in da se tudi ne poboljša. Zato morate skrbeti, da postanete popolnoma hladnokrvni in gledate, da si poplačate svoje trpljenje, pa živite popolnoma po svoji volji.“

Gospa je medtem prenehala plakati in

ga poslušala. V očeh sta ji še ostali dve svetli solzi.

„Za to nisem“, je odvrnila in solze so se ji iznova udrlje po licu.

„Če ima on svojo voljo, imejte jo tudi vi.“

„Moja ljubezen je prevelika, da bi se mu maščevala, ker imam upanje, da bo vseeno kdaj izprevidel — — —“

„Morda, ali verjetno to ni. Če ni izprevidel v osmih letih, kar sta skupaj, tudi ne bo več,“ jo je zavrnil nejevoljno.

„Upanje imam. Če ga pa začnem nadlegovati, nemara bi me še pretepal.“

„Bilo bi mogoče, ali temu se lahko izognete.“

Ona je zdihnila in ga pogledala žalostno. Na takšna sredstva, kakor ji jih je svetoval Ja, še sploh ni nikoli mislila in tudi ne bi imela poguma, začeti kako drugače živeti, kakor je bila vajena: tiho, vdano, nad vse ponižno, ubogati svojega moža, trepetati noč in dan samo zanj in mu odpustiti vsako pregreho: — to je bila njena taktika.

„Vi ste hladni, gospod Jakše — moja sestra je ravno takšna“, je rekla.

„To je res. A jaz se popolnoma strinjam z vašo sestro.“

„Da morem biti takšna!“

Zagledala se je spet na ravno

polje, ki je ležalo pred gradom kakor bi spalo od velike vročine. Daleč naokrog ni bilo videti žive duše. Tudi Jakše se je zamislil, a mislil je na svojo zaročenko, za katero mu je trepetalo srce. Mislil je vprašati gospo o njej, ali ni hotel.

Dolgo sta molčala, zatopljeni v svoje misli. Stara ura je vznemirjala trudno tišino počasi tiketaje in ne meneč se za nikogar, kakor star človek, ki je utrujen, ali mu udje sami opravljajo navajeno delo.

Jakše se je vzdignil in se odpravil; hotel je govoriti z zaročenko. Neprijetno mu je bilo v ti mračni in tihí sobi.

„Zbogom, gospa, pridem kmalu spet“, se je poslavljaj, a ona mu je stisnila roko in prosila, da kmalu spet pride.

„Dolgočasno mi je, in preveč se čutim zapuščen. Sestre tudi še ni.“

Jakše je odšel, a vstopil je strežnik, upehan in na videz razburjen.

„Milostna gospa! Malo živ sem utekel,“ je dejal in lovil sapo.

„In nisi nič opravil?“

„Kaj še! Ravno najbolj jo je poljuboval, ko sem prišel.“

„Poljuboval!“ je vzkliknila, a od silne boli je skoraj pala. Prijela se je za vrata, a trepetala je po vsem telesu.

Pred očmi ji je stala njegova podoba, ki se sklanja do ustnic neke ženske in jo poljubljuje, a pri tem je začutila trnje po vsem telesu.

„Seveda jo je poljubljaj“, je nadaljeval Janez. „Mar mislite, milostna gospa, če pije z njo tri dni, da jo bo samo od strani gledal? — Rekel sem mu spet — najprej sem ga poklical na stran —, da mu hočete vi nekaj povedati, pa zato naj gre hitro, hitro domu; da, pa me je spet izpehal.“

„In drugega nič?“

„Nič! Mar bi hoteli, da bi me bil ubil? — Rekel mi je še, da pride jutri v veliki slavi s svojo novo izvoljenko obiskat vas.“

„Moj bog!“ je izustila gospa poluglasno in obraz ji je menjal barvo. „Janez, ali govoriš resnico ali se norčuješ?“

„Če ne verjamete, pa pojdite sami,“ je odgovoril in nerodno odšel.

Ostala je sama, sloneč na steni, v srecu se ji je pa porajalo sovraštvo do one ženske, da bi jo brez usmiljenja rezala na kose. Zraven je čutila v srecu ljubezen do svojega moža, ki se ji je zdelo, da je v nesreči, in ki ga mora iz nje rešiti. Ni čutila ne najmanjšega sovraštva, kakršnega bi imela ponosna in sama sebe si svesta žena. Najrajša bi bila pohitela v vas, v go-

stilnico, in tam bi — sama ni vedela, kaj bi storila.

Prišla je spet malo k sebi in odšla na vrt. Potrebovala je svežega zraka, ker v glavi ji je šumelo in sence ji je bilo napeto. Izprehajala se je po vrtu z enakomernimi koraki. Ni bila več tako vznemirjena, ampak vdana v zavesti, da je vse zastoj, da bi bila še kdaj zadovoljna. Vse svoje življenje se nima pohvaliti s kakšnimi srečnimi časi. Staršev svojih sploh ni poznala; odgostili so jo sorodniki, ki so bili sami revni. Izšolala se je za učiteljico in tisti dan, ko je dobila diplomu, je bil njen prvi srečni dan, ker videla je pred seboj gladko belo cesto, po kateri bo hodila, ne trapeč se več in gladujoč od jutra do mraka. Ali služba ji ni izpolnila osemletnih nad in spet je bila nesrečna. Zraven se ji je še porodilo v srecu tisto deviško hrepenenje, ki deluje, da se dekle zamisli pri vsakem koraku in s sanjavim pogledom nekam zre. Nje deviško hrepenenje se je izpolnilo in dobila je moža, Ivana Koširja, lastnika Zastavice. Ali tukaj so jo spet prevarale nade in spet je bila nesrečna, še celo bolj, nego takrat, ko je bila revna, nikdar sita pa pošteno oblečena prepa-randka in pozabljena učiteljica na kmet-ski šoli.

(Dalje prih.)

dovje ruske ladje napadlo in jih prisililo k boju, kar bo pa težko, dasi znaša hitrost ruskih ladij samo 15 vozlov.

Ta trditev pa ne more biti resnična, ker vozijo vse ruske križarke vladivostoške eskadre 18 do 23 milj na uro.

Iz Jokahame se poroča, da so ruske in japonske vojne ladje v morski ožini pri otoku Cušima trčile druga na drugo in da se je vnela ljuta bitka. Izid še dosedaj ni znan.

Od japonskih ladij, katere je dosedaj vladivostoško brodogradništvo potopilo, se ve sedaj še samo za dve.

Iz Tokija je namreč došel tale brzogaj:

Vladivostoško brodogradništvo je potopilo torpedovke »Sadumaru« in »Hitahimaru«. Z ladje »Hitahimaru« se je rešilo 397 mož, ki so dospeli v Moji, s »Sadumaru« pa 153 mož, ki so dospeli v Kokuro. Rešeno moštvo pravi, da so bile ladje potopljene s torpedi. Da bi bili »Sadumaru« in »Hitahimaru« torpedovki, je pomota. To je pa razvidno že iz tega, da se je s potopljenih ladij rešilo 550 mož, ko je vendar znano, da imajo torpedovke posadke največ 150 mož. Očividno je torej, da sta imenovani ladji transportna parnika. Glasom »Marinealmanaha« sta parobroda »Sadumaru« in »Hitahimaru« last »Nippon-Juseu-Kabuši-Kajša« družbe, ki jih je prepustila vladi za vojaške transporte. »Sadumaru« obsega 6223 ton »Hitahimaru« pa 6172 ton. Ako se je na teh ladjah nahajal vojaški transport, kar se mora z gotovostjo sklepati, se je gotovo potopilo ž njima nad 1000 japonskih vojakov.

Izpred Port Arturja.

»Daily News« poroča, da se je rusko brodogradništvo v Port Arturju odločilo, da vdere na vsak način iz pristanišča in napade japonsko eskadro. List vzdržuje v celnem obsegu svoja prejšnja poročila, da so bili zadnje dni neprestani boji na morju pred Port Arturjem, ki so se razvili v veliko pomorsko bitko. Rusi so Japoncem potopili eno oklopno križarko in tri križarke 2 vrste, na ruski strani pa sta bila hudo poškodovana »Retvizan« in križarka »Bajana« in sta se takisto potopili. Po drugih poročilih pa so Rusi v tej bitki izgubili samo eno topničarko, Japonci pa eno križarko in štiri torpedovke.

Vse te vesti pa še niso potrjene, potrjeno je edino to, da se je na japonski križarki »Čitose«, ki obsega 4886 ton in ima posadke 405 mož, prigradila eksplozija. Kako je ta eksplozija nastala in kakšne posledice je imela, o tem se trdovratno molči. Najbrže je, da je pred

Port Arturjem naletela na minoinse potopila, ali pa bila vsaj tako poškodovana, da ni več sposobna za boj.

V noči od ponedeljka na torek je videl kapitan nekega parnika, ki je plul v Pečilskem zalivu, projektore velike vojne eskadre in ališal gro-menje topov. Kraj, kjer se je nahajalo ono brodogradništvo, je bil oddaljen 28 milj od Port Arturja na južnozahodni strani. Kapitan pravi, da se je očividno bila velika pomorska bitka. Boj je on opazoval od 11. ure zvečer do 3. ure zjutraj. Ko je odhajal, je bitka še vedno trajala.

Iz Čifua se poroča, da se tamkaj širi vest, da so bili Japonci severno od Kinčova hudo poraženi. Neki Nemec v Ninhangu pa je dobil poročilo, da so si Rusi pri Port Arturju pridobili sijajno zmago. Druga poročila pa zatrjujejo, da se je Japoncem posrečilo, spraviti na vrhove okoli Port Arturja 52 težkih topov, določenih za obleganje, in da bodo v nekaj dneh pričeli z naskokom na Port Artur.

Poročilo generala Kuropatkina

General Kuropatkin poroča carju: 15. t. m. je bil pri Vafankovu boj z dvema sovražnima divizijama. V tem boju je padlo, ali je bilo ranjenih 20 častnikov in 311 prostakov. Zjutraj je naša konjenica opazila na desnem krilu južno od Vafantien znatne sovražne voje, ki so nas potem napadli med Vafantien in Nunkovom. Istočasno je jelo streljati tudi naše levo krilo. General Stakelberg je Japonce napadel, obkolil njihovo desno krilo, ostalo armado pa dirigiral proti sovražnemu centru. Dopoldne je sovražnik prodril proti našemu desnemu krilu in poskusil nas obiti. Stakelberg je ukazal rezervi, da stopi v boj, da prepreči to sovražno operacijo.

Boj pri Fučovu.

»Daily Chronicle« poroča iz Tokija, da so Japonci izvajali pri Fučovu veliko zmago. 7000 Rusov se je moralo umakniti proti severu. Rusi imajo mrtvih in ranjenih 100 mož. (Da bi se armada 7000 mož z izgubo 100 mož umaknila, oziroma bila poražena, to trditi, je naravnost glupo! Op. ured.) Porazena armada se je umaknila v Kajping. Japonci so baje zaplenili tudi mnogo topov in strelija. O istem boju se še javlja iz Tokija, da je pri Telisu, severnozahodno od Fučova, padlo 500 Rusov, 300 pa jih je bilo ujetih. Japonci so zaplenili več topov. Japonske izgube znašajo 1000 mož. — Torej Rusi so izgubili v tem boju 800, Japonci pa 1000 mož, kakor sami priznavajo, a navzlic temu so bili Rusi poraženi! Credit Judaeus Appella!

Dva japonska transportna parnika — potopljena.

Iz Londona se poroča, da sta se na širokem morju vsled velikega viharja potopila dva japonska parobroda, ki sta bila obložena

z municijo in sta imela na krovu vojaški transport.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 16. junija. Debata o indennitetni predlogi se je nadaljevala. Posl. Lengyel je govoril proti predlogi ter ostro kritikal delovanje sedanjega ministrstva. Izjavil je, da mora neodvisna stranka zastaviti vse sile, da osvobodijo deželo avstrijskega jarma. — Posl. Buzath je istotako odklonil predlogo. — Posl. Eötvös je izjavil, da mora predlogo odkloniti, ker pomeni zaupanje. Nadalje je polemizoval proti včerajšnjim izvajanjem ministrskega predsednika. Finančni položaj v deželi se zdi govorniku skrajno obupen. Izjavil je, da je vlada s takozvanimi narodnimi pridobitvami v armadi dosegla le germanizacijo madjarskih otrok na stroške ogrske države v vojaških učiliščih. Nato se je debata zaključila — Ministrski predsednik grof Tisza je odgovarjal na znani predlog posl. Polonyija, naj bi zbornica čestitala prestolonasledniku k rojstvu njegovega sina. Ministrski predsednik je rekel, da je imel Polonyi s svojim predlogom le namen, provzročiti neprijetnosti, ker se je oglašil šele po preteku nekaterih tednov po vselem rodbinskem dogodku. S tem se je hotelo le prestolonaslednika in njegove rodbinske razmere pritegniti v strankarsko politično svrhe. Proti temu je ministrski predsednik protestiral ter izjavil, da gotovo ni v zbornici nobenega člana, ki bi za prestolonaslednika ne gojil dolžnega spoštovanja in da gotovo vsak veseli dogodek v prestolonaslednikovi rodbini najde odmeva v srcu vsakega Madjara. Toda prestolonaslednik si je svoje rodbinske razmere iz lastnega sklepa in iz najplemenitejših človeških nagibov tako uredil, da po njegovi izjavi in po ogrskih zakonih se njegovi otroci ne morejo smatrati za člane vladarske hiše. — Posl. Polonyi je odgovarjal, češ, da prestolonasledstvo je odvisno od zakonov ter se ne more spremeniti z rodbinskimi pakti. — Zbornica je nato sprejela indennitetno predlogo v splošnem in v podrobnostih z veliko večino, Polonyijev predlog pa odklonila.

Nova narodna stranka na Ogrskem.

Budimpešta, 16. junija. Narodna stranka je imela včeraj svojo ustanovno sejo. Grof Apponyi je izjavil, da ne mara polovične politike, temuž ima svoj cilj jasno pred očmi, dasi še ne ve, ali bo imel s svojo politiko uspeha. Demovina zahteva, da se ji služi z vsemi močmi. Čudno pa je, da se grof Apponyi ni pustil voliti v novi odbor, temuž je predsednik novi stranki bivši drž.

tajnik Jul. Gullner, podpredsednik pa posl. Jul. Saghy.

Peter I. eno leto kralj Srbije.

Belgrad, 16. junija. Včeraj je bila obletnica, odkar je zasedel srbski prestol kralj Peter Karagjorgjevič. Belgrajsko prebivalstvo je priredilo kralju pri tej priliki impozantno ovacijo pred konakom. Na ogovor mestnega načelnika je odgovoril kralj na dolgo in presrčno. Rekel je med drugim: »Brezdvomno so v teku 12 mesecev sovražniki mirnega razvoja poskušali pokazati svetu, da v mišljenju prestolnice in ostale Srbije ni tiste solidarnosti, ki bi ju morala spajati. Toda ves trud jim je bil zaman, ker so se vsi njihovi poskusi razbili ob trezno in udanost dragih mojih Belgradčanov. Prizadeval sem si, da izpolnim nade, ki so bile v zvezi z mojim povratkom v Srbijo, da utrdim v Srbiji vero v ustavo in zakone. Dasi eno leto v narodnem življenju ni veliko, vendar sva jaz in moj narod v tem času dosegla lepe uspehe, s katerimi se smemo ponašati. S spoštovanjem ustave in zakonov je storjen pravi napredek. Ugled Srbije vedno raste in s tem so zjamčeni upi na srečnejšo bodočnost. Za me ni večje sreče kot prepričanje, da se moje delo ceni in spoštuje ter da se moja iskrena želja, preporočiti Srbijo, prav razume. Hvala vam, Belgradčani, za to manifestacijo. Bodite uverjeni, da podajam ista meni, staremu človeku, mladeniške moči za delo za blagor lepe domovine. Živela Srbija! Živel moj ljubljani narod! Živela krasna srbska prestolnica!«

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 16. junija. Knez Ferdinand je odklonil sultanovo povabilo, naj ga pride obiskat v Carigrad, odklonil pa je je zato, ker postopanje Turčije ne odgovarja turško-bolgarskemu dogovoru.

Sofija, 16. junija. Zaradi strogega postopanja oblasti napram macedonskim begunom se isti trumoma vračajo v Macedonijo. Zadnje dni je odšlo iz Bolgarije okoli 19000 begunov v Macedonijo. Toda v domovini jih čakajo nova preganjanja in grozodejstva. V Macedoniji, posebno v okrajih Monastir in Nalkotnovu, se potika več turških roparskih čet, ki napadajo vračajoče se begune. Ker turške oblasti ničesar ne store v obrambo preganjanj domačinov, se je bolgarska vlada obrnila v tej zadevi z odločnim protestom na turško vlado.

Carigrad, 16. junija. Iz Muša je došlo brzogajno poročilo, da je bilo v okraju Sasun od 25. aprila do 29. maja letos pomorjenih 3000 Armencev, mož, žen in otrok; 50 armenskih vasi je požganih in razdejanih. V mesto Muš je pribežalo nad 4000 Armencev, ki nimajo kaj jesti. Ako bi ne bil posređoval francoski konzul, prigradilo bi se bilo v okolici Muša grozno klanje Armencev.

Pariz, 16. junija. Vesti o zopetnem klanju Armencev, ko je poginilo več tisoč ljudi, so politične kroge zelo razburile. Zbornica bo Delcasséja pozvala, naj ukrene odločno akcijo proti Turčiji. Splošno se tudi trdi, da se bodete Francija in Anglija sporazumeli za enotno postopanje v varstvo Armencev.

Nova ustava na Ruskem?

Petrograd, 16. junija. Zatrjuje se, da je car odposlal v vse evropske države svoje zaupnike, da proučijo ustave v dotičnih deželah. Posebna pozornost je baje posvečena nemški ustavi. Nameravane novotarije pa se seveda nikakor ne izvedejo prej, dokler se ne sklene mir z Japonci.

Napad na vrhovnega ruskega guvernerja na Finskem.

London, 16. junija. V Helsinkforsu je v zbornici streljal na generalnega guvernerja Bobrikova državni uradnik Schumann, sin istoimenega senatorja. Napadalec se

je ustrelil preden so ga mogli prijeti. Bobrikov je nevarno ranjen v trebuhu, ker mu je tudi želodec pre-streljen. Ene krogla ga je ranila tudi na vratu.

Klerikalci v Belgiji.

Bruselj, 16. junija. Poraz pri zadnjih volitvah je klerika ce tako razburil, da so povzročili resne izgredne. Posebno v Löwenu je položaj resen. Danes ponoči so začeli klerikalni dijaki na meščane in policaje streljati ter je bilo mnogo nedolžnih oseb ranjenih. Pri dijakih, ki so jih policaji vjeli, so našli mnogo orožja.

Angleži v Tibetu.

London, 16. junija. V Tiantseju so angleški vojniki vjeli ondnega namestnika, ki je izpovedal, da se bodo Tibetanci borili do smrti, ako se bodo Angleži bližali Lazzi. Povedal je tudi, da je Dalai Lama (vladar) vsak čas pripravljen, da zbeži na Kitajsko.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. junija

— **Osebnostna vest.** Za občinskega zdravnika v Sevnici je imenovan dr. Makso Konečnik.

— **Občinske volitve v Šoštanju.** So se vršile včeraj in so se končale z zmago Slovencev. Dobili smo o teh volitvah, a že prekasno za sinočno število, naslednje brzogajke: Zmaga je slovenska, dasiravno je bil boj strašansko hud. V tretjem razredu se je oddalo 105 slovenskih in 89 nemških glasov. V drugem razredu je odločil zreb za tri Slovence in enega Nemca. Župnik Govedič je volil z Nemci in sijajno pogorel. Prvi razred je nemški. — Živio slovenski Šoštanj!

— Občinske volitve v Št. Jakobu v Rožu razveljavljene.

Te volitve, ki so se vršile 28. januarja 1904, so vzbudile zanimanje na naši strani; vedeli smo, da bodo vrli Št. Jakobčani storili svojo narodno dolžnost, in nismo se varali. Znani nemščurki v Št. Jakobu so dosti pisali tako v celovških, kakor graških in drugih časopisih, češ, da zdaj mora pred »nemškim« silovitim napadom, s pomočjo »Südmarke« in »Schulvereina«, pasti stara slovenska trdnjava Št. Jakob v Rožu. Ali vse te, sicer prijetne nemške sanje je pregnala moč, edinstvo in odločnost slovenskih Št. Jakobčanov, ki so na dan volitve glasovali, in s svojimi glasovi dokazali, da je in ostane občina Št. Jakob v Rožu res slovenska trdnjava. Zmagali so naši s tako večino, da je nasprotnikom kar zmanjkalo sape. A vendar je celovška vlada volitve razveljavila. Ko gre zoper Slovence, je pač dober vsak razlog. Čisto postavno je bil določen obrok 8 dni, v katerih se morejo volilci pritožiti zoper volilni zapisnik. V tem času so se prišli pritožiti celi štirje možicelni. In vendar pravi zdaj dež. vlada v svojem odloku, da je bilo to nepostavno, češ, da sta bila v teku teh 8 dni samo 2 uradna dneva (v resnici so bili trije!), v katerih se je moglo vpogledati volilne zapisnike!! Ta razlog je jalov, dokaz, kako nepristranska je vlada v Celovcu.

— **Skladu za vsesokolsko slavnost** je daroval gosp. Fran Cudob, hišni posestnik in urar v Ljubljani zaesek 50 kron. Živel!

— **Okrajna učiteljska konferenca slovenskih šol ljubljanskih** se je vršila včeraj v krasno ozaljšani telovadnici I. mestne šole in sicer pod predsedstvom c. kr. deželnega šolskega nadzornika g. Fr. Levca. Konferenco sta počastila s svojo prisotnostjo g. župan Ivan Hribar in kanonik dr. A. Karlin. Zapisnikarjem sta bila izvoljena g. Vendelin Sadar in gđ. Marija Grošelj, overovateljem zapisnika pa gg. A. Keceelj in J. Likar. Ko g. predsednik vse prisotne, predvsem g. župana Ivana Hribarja, prijazno pozdravi, nam naznani važnejše odredbe šolskih oblastev zadnjega časa, o katerih se je izrazila želja, da bi se objavile v kakem strokovnem listu. Zaradi bolezni nadzornika A. Mierja je poročilo okrajnega šolskega nadzornika odpadlo in se prestopilo k poročilu posameznih poročevalcev. Na željo predsednika c. kr. mestnega šolskega sveta g. župana Ivana Hribarja je prišla na vrsto najprej šesta tema in sicer poročilo nadučitelja Jakoba Dimnika: »Koliko je ljubljansko ljudsko šolstvo v zadnjem času napredovalo in česa je treba, da bi

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalej.)

Florentinski kardinal Ivan Medicis je bil izvoljen rimskim papežem, ker je imel ostudno bolezen. Ta bolezen, ki je tudi njegovega prednika spravila v grob, je bila sploh silno razširjena, in tudi med duhovščino je bila prav vsakdanja stvar. Ivan Medicis je bil sploh izvoljen papežem največ zato, ker je imel te grde bolezni, zakaj zdravniki so kardinalom povedali, da mož ne bo dolgo živel. In ko je Ivan Medicis sedel med kardinale, so se ti sami prepričali, da so dnovi bodočega papeža šteti, kajti iz njegovih ran je izhajal tako ostuden smrad, da so kardinali kar bežali iz dvorane.

Novi papež je ljubil sijaj nad vse. Njegov dvor je bil najsijajnejši tistega časa. Kar je bilo lepo in je papežu ugajalo, vse je hotel imeti, tako da so se milijoni kar topili v njegovih rokah. Papeževi konji so bivali v hlevih, ki so bili dragocenejši opremljeni, kakor hiša marsikakega dostojanstvenika. Vsak papeški obed je veljal po tisoč tolarjev. Seveda je pa-

pež tudi druge stvari drago plačeval. Tako je za nekega posebno krasnega konja plačal 40000 goldinarjev v zlatu.

Ob sebi se razume, da je bilo na dvoru tudi vse črno vsakovrstnih uslužbencev. Posebno mnogoštevilna je bila papeževa garda. Povrh pa je papež imel tudi trideset dvornih dam. Izbral jih je iz najodličnejših patrijskih rodbin in jih seveda jako drago plačeval. Bile so to same odlične dame, ki na papeževem dvoru niso imele druge naloge, kakor papeža kratkočasiti. Sicer nikakor ni dobro znamenje, če ima celibatarski papež na svojem dvoru toliko lepih dam, ali takrat je to vendar pomnilo velik napredek. Prej so se po papeževi dvorani potepale same razuzdane in vlačuge. Zgodilo se je dostikrat, da so te ženske napravile zabave in popolnoma gole hodile po papeževi palači in se postavljale na okna, da jih je videlo občinstvo. Tega sedaj ni bilo več. Na mesto očitne razuzdanosti je stopila prikrita razuzdanost, in to se je v tistih žalostnih časih že smatralo za napredek.

Papež Leon X. je bil atakrat. Njegova volja je morala obveljati, naj stane kar hoče. Tako si je vtupil v

glavo, da se mora posvetna oblast rimskih papežev razširiti in šouval je posamične države drugo proti drugi. Kadar je bilo papežu že tako dolgčas, da ni vedel, kaj bi počenjal, se je pečal tudi z verskimi vprašanji in pri neki taki priliki prišel do spoznanja, da je človeška duša ravno tako umrljiva, kakor človeško telo, samo svet da je večni, vse drugo pa domišljija.

Eno se mora papežu Leonu X. odločno priznati: storil je veliko za povzdigo in polepšanje Rima. On je tudi začel zgradbo slavne cerkve sv. Petra. Nad 8000 delavcev je delalo pri tej stavbi, ki je pa ni končal ne Julijan St. Gallo, ne Peruzzi, nego Mihael Angelo.

Znamenit je dekret, ki je bil izdan za časa tega papeža in s katerim se je popolnoma zatrla tiskovna svoboda. Brez dovoljenja papeževega višjarija se ni smela tiskati nobena knjiga, a kdor je proti tej določbi grešil, je bil kot krivoverec obsojen. Toda človeškega duha ta blaznokruta določba le ni mogla ukloniti. Prosveta in izobraženost sta vzlic papeževim krivolonim inkvizitorjem podrli vsaj altarje praznoverstva in malikovaltstva pri naprednejših narodih.

napredovalo tudi v prihodnje? Poročilo je bilo zelo vestno in natančno sestavljeno ter je žel poročevalec že med poročanjem in koncem poročila splošno odobravanje in priznanje vseh prisotnih. Na splošno željo se bo pridobilo poročilo v "Učiteljskem Tovarišu". "Podrobnega učnega načrta za petje na ljubljanskih osemrazrednicah" konferenca ni odobrila, pač pa se je sklenilo, da bodi to poročilo le nekaka postavba bodočemu učnemu načrtu, treba je pa vso stvar poprej par let praktično preizkuševati. Računska referata sta se po utemeljenih in zelo umestnih besedah ravnatelja A. Črničeva odklonila. Konferenca tudi ni sprejela predloga o uvedbi roditeljskih konferenc, čeprav vse učiteljske v principu odobruje take konference. Poročilo Bernatovo "o enotni slovnici terminologiji in definiciji besednih plemen ter stavkovih členov" je konferenca sprejela. V knjižnici in stalni odbor so bili izvoljeni dosedajni člani, le namesto gđe. E. Guslove je bila nanovo izvoljena gđe. nadučiteljica M. Marout. S tem je bil dnevni red dogan in gospod predsednik zaključil konferenco s trikratnim slava-klicem prešvitlenu cesarju, na kar je učiteljsvo zapelo cesarsko pesem. Popoldne smo pa izleteli na Posavje — in skoraj polnočevino, kjer smo se v družbi g. deželnega šolskega nadzornika prav dobro zabavali, katero zabavo so se povečali učitelji pevcu gg. Razinger, Gorjup, Planecki, Sals in drugi. To je bil zopet lep dan za ljubljansko učiteljsvo, dan o katerem smemo reči, da ga je Gospod naredil. Žal, da nam ni prisojenih več tako lepih dni...

— **Koncert** krajeve skupine Ljubljana društva avstr. železniških uradnikov. Za preteklo soboto napovedani vojaški koncert v prid zdravništvu avstr. železniških uradnikov, ki se je moral vsled slabega vremena odpovedati, bode prihodnjo soboto, 18. rožnika, in sicer pri vsakem vremenu v restavracijskem vrtu južnega kolodvora.

— **Za veliko ljudsko veselico** kot II. sejem v Rožni dolini, ki se bo vršila pri g. Podgorcu v nedeljo, dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne, se delajo že 14 dni priprav velikanse. Nad 80 ljubljanskih in okoliških gostilnih bode streglo po navadnih cenah pri svojih mizah svojim gostom, tako da bode lahko pomnil vsak sejar vse svoje življenje, da je bil v četrt ure v 80 gostilnah; obenem bo v Šiški in pri Poku na Brezovici, pri Božjem grebu in na Viču, v Horjulu in po prvih hotelih, tudi deželna pokuševalna klet z izbornim »zavričarjem« ga bo vabila. Naslajali se bodo sejmari ob zvokih ljubljanske društvene godbe, a dvigali jih v višje sfere užitka pevski zbori, posebno neki po vsej Sloveniji in še dalje znani zbor, ki bo radovoljno nastopil z več točkami (tudi s spremljevanjem orkestra). Plesišče na prostem, primorsko »šagra« se že dviga mogočno proti nebu (površina 200 m²). Godci iz Horjula nastopijo že v soboto z običajnim mirozovom. Dan za dnem se dvigajo novi mlaji, okrašeni s trobojnicami v sinje rožnidsko nebo, vse pa prekosli dozdaj 45 m visoki mlaj, ki se ga vidi že ob bregu Ljubljance. Hej! To bo plezanje! Tudi novi dirkači so se napovedali. Izvanreden užitek bo gledati kako dirkajo opekarne karijole, naložene s 100 kosi opeke; prvi dirkač, ki pride prvi na cilj, dobi 20 kron nagrade. Pravi brzojavni urad že deluje ter se radovednega ljudstva vse polno nabira pred uradom, čitajoč skoro vsako uro došle brzojave, posebno one o rusko-japonski vojni. Brna je napovedala prihod svojih ta teden vrženih mladičev. Napovedali so svoj prihod po 10 minut od Ljubljane oddaljeni kraji: Postojna, Rakek, Logatec, Vrhnika, Horjul, Šiška, Ormož itd. itd., izkratka: veselica bo velikanska!

— **Podravska podružnica „Slovenskega planinskega društva“** naznanja udeležencem, da je za vse preskrbljeno, tako da ni treba ničesar (jedil ali pijače) seboj jemati. Za oddajene udeležence je najbolj ugodno, se pridružiti mariborskim izletnikom, ki se odpeljejo ob 6. uri zjutraj v Limbuše, nekateri tudi v Ruše in od tam gredo na vrh. Torej na veselo svidenje na narodni slavnosti!

— **XXII. redni občni zbor poštarijev, poštinskih ekspedientov in upravnikov na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji** se je vršil 7. junija t. l. v Trstu. Predsednik, nadpoštarij gospod Schrey z Jesenice je pozdravil navzoče člane ter se zahvalil gospodoma nadsvetniku pl. Maroči in komisarju Pojaniju kot za stopnikoma poštnega ravnateljstva za njih udeležbo. Društvo je imelo preteklo leto 8 častnih in 111 rednih članov. Umrli so: T. Devetak, M. Zupan, F. Pupis, A. Wuchsa, A. Sorč in M. Pezdio. Preglednika sta račun pregledala in vse v popolnem redu

našla ter znaša društveno premoženje 3747 K 3 vin. V svojem obširnem poročilu je predsednik dalje vse navedel, kar je skupno z drugimi predsedniki društev poštarijev ukenil, da se vsaj deloma izboljša gmotno stanje poštinskih uslužbencev na deželi in se odpravijo nedostatk, ki niso v nobenem oziru primerni stanovskim razmeram. Doseči pa ni bilo mogoče prav nič, ker prvič trgovinsko ministrstvo nima lastnega kredita, s kojim bi razpolagalo, in drugič, ker ni drž. zbor redno posloval, zato je tudi poslanci, ki so vsi obljubili svojo pomoč, ničesar za naš stan niso mogli storiti. Na opetovane prošnje je trgovinsko ministrstvo odredilo, da se smejo sprejemati v poštno prakso hčere poštarijev, poštinskih ekspedientov in upravnikov, ki so že dovršile meščansko šolo. Obe ustanovi v skupnem znesku 348 K 78 vin. sta bileodeljene podpore potrebnim poštini uslužbencem. — V izbor so bili izvoljeni: predsednik poštari Modic iz Litije, podpredsednik Ivan Miani iz Ogleja, blagajnik Anton Vodopivec iz Postojne, preglednika Fr. Zagorjan iz Čerknice in Avguštin Mally iz Bele peči, namestnik pa Gregor Lah iz Loža. — Ker se je bivši predsednik, nadpoštarij g. Schrey že pred volitvijo izrecno izjavil, da nikakor ne prevzame predsedništva, izvoljen je bil soglasno v priznanje za desetletno njegovo delovanje častnim predsednikom. Ko se je še došlo, da prihodnje leto društvo zbore v Pulju, je predsednik trikratnik »Slava« klicom na Njega Veličanstvo zaključil občni zbor.

— **Predsedništvo društva poštarijev itd.** se od 7. t. m. nahaja v Litiji, kamor naj se pošiljajo vsi dopisi v društvenih zadevah.

— **Oče Anžuta v smrtni nevarnosti** — v Peklu. Iz Borovnice se nam piše: V tukajšnjem znamenitem Peklu, kamor je bil dosedaj pot nepristopen, dela »Slovensko planinsko društvo« pot — stopnice in mostiče — in kmalu bo prijateljem narave odprl diven kraj, kamor dosega še ni stopila človeška noga. Tudi blaga duša Anžuta, idoč s se kirico v gozd, si je hotel s svojim sosedom Balančtom ogledati »svete stenge«, kakor je sam krasil to novo pot. Naša turista sta pogumno korakala po novozgrajeni poti, a poti je zmanjkalo in kako sedaj priti do vrha, kjer se nahaja Anžutov gozd? Anžuta pleza od peči do peči, dasi ga je sosed svaril, da naj opusti to vrstolomno podjetje, a ta ga ni slusal in kobecal je svojeglavno vedno dalje, dokler ni dospel do neke votline, skozi katero je nameraval priti na nasprotni breg potoka. Preril se je z veliko težavo med dve skali, od koder ni mogel ne naprej, ne nazaj. S svojo sekirico je sicer pridno klesal skali, a ta se mu je kmalu obrabila in tako je tičal brez pomoči v pasti. V tem strašnem položaju je jel klicati svojega spremljevalca na pomoč, a ta se mu ni upal slediti in ubral je v drugi smeri pot na Pokojišče, kjer se je nadejal dobiti ljudi, da bi rešili s pasti vjetega Anžuta. Pa tudi Balanče se je priplazil v tak kraj, da ni mogel ne naprej, ne nazaj. Na pomoč klicati bi bilo v tej samoti brezuspešno, zato je sta oba jela misliti na večnost in delati dobre sklepe. Anžuta se je zaobljubil, ako ga božja previdnost še kdaj reši iz te zagate, da ne bo več »šnopčak« pil in tudi ne več čital »dušne paške«, Balanče je pa v svojem obupu napravil oporoko, in ker ni imel papirja pri rokah, obelil je mlado hojo in nanjo zapisal s svinčnikom svojo poslednjo voljo v nadi, da se morda vendar kdaj dobi človek, ki bo našel ta nesrečni kraj. Ko je Balanče izgovoril svoj testament, skušal se je rešiti in plezal je dalje in dalje, vedno v smrtni nevarnosti, dokler se mu ni nposled posrečilo priti na Pokojišče, odkoder je potem prišla tudi Anžutu pomoč. Spustili so namreč po vrvi nekega pogumnega zidarja do luknje, v kateri je tičal nad tri ure že ves oslavljeni Anžuta in ga tako rešil gotove smrti. Če hosta Anžuta in Balanče tudi držala svoje storjene obljube, je zelo domljivo. Saj Anžuta že zopet pije svojo merico »šnopčak« in tudi kakor poprej čita vsako jutro svojo »dušno paško«. To je pa gotovo, da prostovoljno ne pojdetaj več — v Pekel.

— **Učiteljsvo kranjskega okraja** priredi v nedeljo 19. t. m. ob 4. uri popoldne v Cerkljah na Janko Vavknovem vrtu vrtno veselico pod vodstvom g. J. Lapajnetu in prid kranjski dijaški kuhinji in učiteljskemu konviktu. Spored: A. 1. Foerster: »Gorenjci«. Moški zbor s spremljevanjem klavirja iz opere »Gorenjski Slavček«. 2. A. Hajdrih: »Slabo sveča je brlela«. Čveterospev. 3. Hr. Volarič: »Divja rožica«. Dvospev s spremljevanjem klavirja. 4. J. Kocijančič: »Venček nar. pesmi«. Moški zbor. 5. a) D. Jenko: »Na tujih tleh«, b) A. Vavken: »Bistrica«. Dvospev s spremljevanjem

klavirja. 6. B. Smetana: Šesterospev iz opere »Prodana nevesta« s spremljevanjem klavirja. 7. Hr. Volarič: »Slovenski svet«. Moški zbor. 8. I. Bartl: »Mi vstajamo«. Čveterospev. 9) A. Nedved: »Pozdravljam te, gorenjska stran!«. Moški zbor z bariton-solo. B. Med petjem bodo razne šaljive igre. Vstopnina 50 vin. Z ozirom na blagi namen se preplačila hvalažno sprejemajo. Ob neugodnem vremenu se veselica preloži na dan 26. t. m.

— **Tamburaški zbor Slov. bralnega društva v Kranju** je koncertiral vsled brzojavnega povabila grajščaka g. Janka Urbančiča na grajščini Turn-Predvor pri Kranju dne 15. t. m. od 9. do 12. ure zvečer in sicer pred nadvojvodo Leopoldom Salvatorjem, ki je bil povodom potovanja generalnega štaba pri g. Urbančiču na souperu. Nadvojvoda je tamburašem izrazil svojo posebno zadovoljstvo in priznanje na dovršenem sviranju in se jim ljubeznivo zahvalil za izredni vžitek. — Omenjeni zbor prirejal bo, kakor se čuje, več koncertov, med katerimi se bode vršil eden na Bledu in eden na Jezerskem spojenim z izletom zbora. — Zbor na vsak način zasluži, da se ga za njega izvanredno marljivost v vsakem oziru podpira, kajti on goji našo — jugo-slovensko godbo, katera je z vsakim dnevom priljubljenejša in katera še celo naše brate Čehe začinja vedno bolj zanimati.

— **Poštna zveza Kranj-Jezersko.** Vsled odluka poštnega ravnateljstva v Trstu opustila se je dosedanja poštna zveza iz Kranja v Kokro (Pašnar) ob 2 uri 30 min. popoldne ter se je vpeljala nova poštna zveza direktno na Jezersko. — Odnod iz Kranja je ob 8. uri 45 min. zjutraj. (Najugodnejša zveza vlaka iz Gorenjskega ob 6 uri 26 min. oziroma iz Ljubljane ob 8 uri 4 min. zjutraj.) Prihod iz Jezerskega v Kranj ob 7 uri zvečer. (Najugodnejša zveza v Ljubljano ob 7 uri 56 min. zvečer oziroma na Gorenjsko ob 10 uri 44 min. po noči.) — Poštni voz (brek) s šestimi sedeži vozi dvovprežno do 15. septembra, od tega dne naprej pa samo enovprežno. — Voznina znaša za sedež (osebo) 2 K 80 v. Nova zveza je zelo ugodna za turiste, ki hočejo na češko koro ter se bode v gotovo najzgodnejši meri izrabljala, ker se je ista dosedaj resnično zelo pogrešala.

— **Ustrašil se jih je!** Iz Hrušice na Gorenjskem se nam poroča: Dne 15. t. m. oklical in razbohnel je v Hrušici direktor cirkusa Wašata, da plača sto kron onemu junaku, ki ga vrže na hrbet na tla. Ošabno se je ustil, da ga dva konja ali vola ne premakneta z mesta in da ga na Hrušici ni junaka, ki bi ga spravil na tla. Vkljub temu ustenju sta se našla dva junaka, ki sta nastopila proti njemu. Ta junaka sta doma blizu Kranja, po imenu Matevž Žan iz Strževe in Ivan Mrše iz Zapoga. Ko je prišel čas 9. ure zvečer, pričetek predstave, je pa širokoustnemu cirkusdirektorju padlo srce v škornje, tako globoko, da je gledalec vrnil denar in preklical vso predstavo za isti večer. Radovedni smo, če bo mož še kdaj naše fante klicat na korajžo.

— **Iz Čerknice** se nam piše: Ker je neugodno vreme pretečene nedelje preprečilo naš izlet po cerkniškem jezeru na Otok, vrši se isti v nedeljo dne 19. junija, na kar vse prijatelje narave z nova opozarjamo. Da bo izlet nudil obilo zabave, smemo biti uverjeni. Malo jezerce spremeni se ta dan v pomorsko bojišče Daljnega Vztoka. Po kratki praski na jezeru zapodimo preplašene Japance na Otok, kjer jih iznenadi pozdrav loško starotrskega voja. Med burnimi hura-klici vname se hud boj na Jeršinovem polju v spremljevanju domače godbe in v nekaj trenutkih leži vse mirno po tleh okrepčujoč se s hladno kapljico.

— **Brezvestni agentje.** Pred nekaj dnevi je poslal reški agent Brusič Slovaka Mihaela Samodolskega in Slovincinjo Ano Sabovo z dvema majhnima otrokoma k agentu Zwilchenbartu v Bazel, da bi jih ta odpravil od tam v Ameriko. Samodolski mu je dal 50 K zase, Sabova pa mu je plačala zase in za dva otroka 100 kron. Ob stranki sta bili zagotovljeni, da se bodeta za to svoto pripeljali v Ameriko, kjer so že njuni sorodniki, posebno pa še, ker sta morali vojnično z Reke do Bazla sami plačati. Ko sta dospeli v Bazel do Zwilchenbarta, jima je ta rekel, da ne ve o tem ničesar in ubogima izseljencema svetoval, da naj se odpeljeta zopet na Reko in naj se tam pogovorita z Brusičem. Zwilchenbart je bil le-temu brzojavil, kako in kaj je s celo zadevo, toda Brusič mu je odgovoril da mu stranki nista dali nobenega denarja. Zato sta se morali radi ali neradi odpeljati z Bazla zopet nazaj na Reko, koder se bodeta morali z agentom tožiti za stroške. Ko sta stranki v Ljubljani obištnstvu zadevo pojasnili, jima tega skoraj ljudje niso mogli verjeti, toda dokazala sta resnico z agentovimi pismi. Smilili sta

se posebno uboga otročiča, ki sta bila od dolge poti in hude vročine takorekoč še napol živa. Naj je bil ta slučaj brezvestnost ali pomota, dolžnost prvega agenta bi vendar bila, da priprostem človeku stvar natančno pojasni, ne pa ga tira v take muke in nepotrebne stroške.

— **Mesreča.** Včeraj je dal vlakovodja Ivan Škapin pri vlaku št. 100 v Borovnici znamenje za odhoda in je stopil v voz. Spodrsnilo mu je in padel raz stopnice tako nesrečno, da se je močno poškodoval na levi roki in na levi strani obraza. Škapin opravlja že 19 let svojo službo.

— **Izseljevanje.** Včeraj sta se z južnega kolodvora odpeljala dva Kranjca v Ameriko, nazaj pa je prišlo 23 Kranjcev in Hrvatov.

— **Izgubljeni reči.** G. Jožef Jakopič, posestnik in trgovec, je izgubil včeraj od Emonske ceste do Kolodvorskih ulic srebrno častniško verižico, ki je imela za obsek star grški denar. — Martin Mlakar, prostač o. in kr. 17. pošpolka je izgubil pred enim tednom pošto-hranilniščno knjižico z vlogo 2 K. — Frančiška Kraljeva, delavka v c. kr. tobačni tovarni, je izgubila včeraj zjutraj od Jenkovih ulic do »Zvezde« črno denarnico s tremi predali, v kateri je bil bankovec za 10 K, ena krona, 66 vin. denarja in zlat prstan, vreden 4 krone.

— **Našel je včeraj mizarški pomočnik** Valentin Gorjup denarnico z manjšo svoto denarja.

— **Koncert „društvene godbe“** se vrši jutri zvečer v prostorih g. Mraka na Marije Terezije cesti. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Hrvatske novice.** — Štraj črkostavcev se je pričel beje danes v Zagrebu, vsled česar nekateri hrvaški listi ne bodo mogli iziti. — Hrvatska stranka prava je postavila za kandidata za dr. Bresziyenskega mandat župnika St. Zagorca. Za zlatarski mandat (Kumiščev) se postavi kandidat, ko se zasliši mnenje ododnega prebivalstva. — Zabranjene narodne skupščine. V Varaždinu in Sisku so oblasti prepovedale skupščine, ki so se nameravale sklicati zaradi finančne samostalnosti. — Gđd. Bogomila Vilharjeva, hči znanega skladatelja, je povabljenazabodočo sezono k češki operi v Prago kot dramska pevka.

— *** Najnovejše novice.** — Krvavi izgredi v Varšavi. V ponedeljek je gorelo v neki tovarni. Policaji so gonili delavce z golimi sabljami gasit. To je množilo tako razkašilo, da je napadla policaje ter enega tako nevarno ranila, da je na potu v bolnišnico umrl. Prihitelo je 50 kozakov, nakar se je razvila pravcata vojska. Množica je trgala tlak ter metala kamenje v kozake; več kozakov je bilo hudo ranjenih. Tudi dva policijska komisarija sta bila težko ranjena. Kozakom so prišli na pomoč še vojski pešci, ki so dvakrat vstrelili v množico. Osem delavcev je obležalo mrtvih, izmed policajev jih je osem mrtvih in 30 težko ranjenih.

— **Gora se je udrla.** Blizu Belluna se je urol kos gore Ponte Perone ter zasul več ljudi. Dosedaj so izkopali pet oseb še živih.

— **Odbor sv. vavelske posojilnice** je razposlal zaupno okrožnico vsem vlagateljem, v kateri pravi, da se je odbor zamen obrnil do raznih denarnih zavodov, naj bi posodili denar za saniranje. Zaradi tega se vlagatelji, ki so že popustili 50%, pozivajo, naj popuste še 25%, tako da dobe le 25% vloženega denarja, ako — splon kaj dobe.

— **Rektor dunajske tehniške visoke šole** je postal za prihodnje šolsko leto profesor mehanike, dvorni svetnik L. Tetmajer.

— **Strahna katastrofa** na parniku »General Slocum«. London, 16. junija. Policija je mnenja, da je ponesrečilo nad 1000 oseb. Ponesrečeni so skoraj izključno Nemci iz nowyorške kolonije S. Markus. Dosedaj so našli 700 mrtličev, toda trupa so tako ožgana, da je mogoče kvečemu dva izmed sto spoznati. Požar je nastal v kuhinji, kjer se je vnela mast, a osebo je zbežalo iz kuhinje, ne da bi ogenj pogasil. Rešilnih pasov je bilo na ladji 2500, a v splošni paniki se ni nihče spomnil na nje. Druga vest pa pravi, da so bili rešilni pasovi kakor tudi gasilna orodja v najslabšem stanju. — London, 16. junija. Parnikova posadka se je obnašala strahopetno. Mašinist je prvi pobegnil ter katastrofo povečal. Razum enega so se vsi mornarji s kapitanom vred rešili. Na krovu so opazili požar šele, ko rešitev ni bila več mogoča. Matere so se borile med seboj kot zverine, pri tem pa se medsebojno suvale v deročih vodo. Mož je bilo na ladji le kakih sto, ki so se vsi obnašali junaško. Vsak je zgrabil po tri do štiri otroke ter skočil z njimi v vodo, toda skoraj

noben ni priplaval do brega. Krik nesrečnih žrtv je prevpil piskanje strojnih piščal. Nekateri, ki so se rešili, so vsled prestanega strahu zblazneli ter poskakali nazaj v vodo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 17. junija. Afera okrajnega glavarja v Müzzuschlagu, Herwaya plem. Kirchfelda, je zadobila senzacionalen značaj. Herway je bil v učnem ministstvu; vsled izdatne protekcije je preskočil več sto starejših uradnikov in postal okrajni glavar. Leta 1903. se je poročil z neko lahkoživko, ki se je imenovala grofica Lützow. V listih so glavarjevo ženo pred nekaj časom obdolžili, da je pustolovka. Uradniki so zahtevali, naj si poišče glavar zadoščenja sicer ne bodo z njim občevali, a glavar se ni za to zmenil. Pozvali so ga potem na dvoboj, a glavar se tudi za to ni zmenil. Pred šestimi tedni je bil Herway vsled tega suspendiran. Zdaj se je izkazalo, da je bila njegova žena res pustolovka in sicer židovska demimondainka Singer iz Berolina. Ko se je Herway z njo poročil, je predložila ponarejene papirje. Stvar ima pa še drugo ozadje. Pred kratkim je bila glavarjeva žena na Dunaju prijeta, ker je poskusila izdati ponarejen bankovec za sto kron. Na policiji je rekla, da ji je bankovec dal njen mož. Ko je pa ta bil vprašan, je izpovedal, da ji je dal samo bankovec za 50 K. Sicer je glavarjeva žena potem trdila, da si je bankovec za 100 K »zaslužila«, vendar se sodi, da je bila v zvezi z zadnjič na Dunaju in v Zagrebu aretoanimi ponarejalci denarja.

Dunaj 17. junija. Guverner »Bodencreditanstalt« Josip baron Bezecny je danes v starosti 75 let umrl. Bil je rodom Čeh — njegov brat je učitelj in zaveden češki rodoljub — a je postal renegat in pri vsaki priliki zlasti v gospodski zbornici kazal svoje veliko sovraštvo proti Slovonom

Dunaj 17. junija. Moogokratni milijonar, baron Leitenberger, sin znanega veleindustrijalca in člana gosposke zbornice, je s svojim avtomobilom ponesrečil in v Frankobrodu vsled dobljenih ran umrl.

Petrograd 17. junija. Pri atentatu, ki se je včeraj opoldne zgodil v Helsingforsu na finlandskega generala Bobrikova, je napadalec, uradnik Evgen Schumann, trikrat ustrelil. Bobrikov je zadobil dve lahki rani na vratu in težko rano v trebuhu. Bil je takoj operiran in so zdravniki tudi kroglo ekstrahirali, vzlíc temu je general Bobrikov danes zjutraj umrl.

New York 17. junija. Doslej so dobili 700 mrtličev, ki so ponesrečili na ladji »General Slocum«. Agnosciranih je 400 trupel. Pogreša se še 600 oseb. Dokazano je, da je vsega skupaj vsaj 1200 oseb ponesrečilo. Zdravniki sodijo, da je večina ljudi vsled strupenih plinov umrla, še predno so padli v vodo.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 17. junija. General Stakelberg brzojavlja carju: Že 15. t. m. sem nameraval naskočiti desno krilo sovražnika. Ko je začelo vojaštvo uspešno delati, da obide sovražnika, je ta z znatno večjimi močmi naskočil moje desno krilo. Prisiljen sem bil, poslati vso rezervno v boj, toda tudito nizadostovalo in zato sem se moral na treh potih umakniti proti severu. Dve naši bateriji sta bili uničeni, od 16 topov smo jih morali 13 zapustiti, a v nerabnem stanju. Vojaštvo se je izborno držalo.

Tokio 17. junija. Na japonskih transportnih ladjah »Nita-

himaru" in „Sadomaru" je bilo tisoč mož vojaštva. Vladavostsko brodovje je ladji obkolilo in ju prisililo, da sta se ustavili, potem pa ju s torpedi uničilo Eden kapitana je bil vjet, nekaj sto ljudi se je rešilo, vsi ostali so se potopili.

Tokio 17. junija. Pri Kna-jenu je neki oddelek generala Kurokija naletel na 300 ruskih in 300 kitajskih jezdecev. Vnel se je boj. Rusi so se morali umakniti.

Zahtevanje vseskar železnice v Ljubljani na Dunajski cesti in zavračanje izdelke, ki obsegajo le neznatne množine železa in nimajo zatorej nikakršne zdravilne vrednosti. Zunanja naročila po povzetju. 1924-5

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. junija: Pavla Sešek, kleparjeva hči, 5 mes. Jeranove ulice št. 5, Enteritis chron. — Mirko Letnar, mizarjev sin, 2 mes., Florjanske ulice št. 18, črvenišni katar.

Dne 15. junija: Pavla Lončar, učenka, 7½ leta, Ravnikarjeve ulice št. 6, Meningitis.

Dne 16. junija: Uršula Cotman, pleskarjeva vdova, 66 let, Mestni trg št. 11, Carcinoma intestinalis.

V deželni bolnici:
Dne 13. junija: Jakob Lukanič, delavec, 42 let, Tumor abdominatus — Fran Glasič, gostač, 54 let, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 17. junija 1904.

Nalozbeni papirji.

	Dinar	Blago
42% majeva renta	99-20	99-40
42% srebrna renta	99-00	99-20
40% avstr. krona renta	99-30	99-50
40% zlatna	118-35	118-55
40% ogrska krona	97-15	97-35
40% zlatna	118-00	118-20
40% posojilo dežele Kranjske	100-00	100-75
40% posojilo mesta Spiljet	100-25	101-25
40% Zader	100-00	101-00
40% bos. herc. žel. pos. 1902	100-35	101-35
40% češka dež. banka k. o.	99-75	99-95
40% z. o.	99-75	100-05
40% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-70	102-20
40% zst. pisma kom. k. o. z		
40% 1½ pr.	106-60	107-60
40% zast. pisma Innerst. br.	101-00	102-00
40% ogrske cen.		
40% dež. hr.	100-50	100-75
40% z. pis. ogr. hip. ban.	100-00	100-80
40% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100-00	101-00
40% obl. češke ind. banke	99-75	100-00
40% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	100-00
40% prior. dol. žel.	99-60	100-00
30% juž. žel. kup. 1½/1	293-30	295-30
40% avst. pos. za žel. p. o.	100-75	101-75

Srečke.

Srečke od 1. 1854	185-00	196-00
" " 1860 1/2	182-00	184-00
" " 1864	257-00	260-00
" tizske	180-00	183-20
" zem. kred. I. emisije	295-00	306-00
" " II.	290-00	297-00
" ogr. hip. banke	268-00	274-00
" srbske a frs. 100-	90-00	93-20
" turške	127-75	128-75
Basilika srečke	21-10	22-10
Kreditne	463-00	474-50
Inomostke	78-00	83-00
Krakovske	78-00	82-00
Ljubljanske	67-00	70-00
Avst. rud. križa	53-00	55-90
Ogr.	29-00	30-00
Rudolfove	67-00	72-00
Salcburške	75-00	79-50
Dunajske kom.	509-00	519-00

Debitne.

Južne železnice	77-75	78-75
Državne železnice	632-75	633-75
Avstr.-ogrsk. bančne delnice	1617-00	1627-00
Avstr. kreditne banke	639-25	640-25
Ogrske	740-75	741-75
Zivnostenske	249-50	250-50
Premogokop v Mostu (Brux)	603-00	609-00
Alpinske montan	408-75	409-75
Praške žel. ind. dr.	1995-00	2005-00
Rima-Muranyi	485-00	487-00
Trbovijske prem. družbe	305-00	309-00
Avstr. orožne tovr. družbe	473-00	478-00
Češke sladkorne družbe	154-00	155-00

Valute.

C. kr. cekin	11-31	11-35
20 franki	19-02	19-05
20 marke	23-44	23-52
Sovereigns	23-91	23-99
Marke	117-32	117-52
Laški bankovci	95-10	95-30
Rubliji	253-00	254-00
Dolarji	4-84	5-00

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 17. junija 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	50 kg K 8-95
Rž „ oktober 1904	50 „ 5-55
Koruza „ julij 1904	50 „ 5-16
" „ avgust	50 „ 5-28
" „ pomlad	50 „ 5-52

Efektiv.

5 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 106-2. Srednji smetni tlak 756-0 mm

Junij	Čas opazovanja	Starje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Mezo
16. 9. zv.	741-5	20-5	sl. svahod	jasno	
17. 7. zv.	743-0	16-6	sl. svahod	jasno	
" 2. pop.	741-4	29-0	sl. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: 21-9, normals: 17-9. Mrazina v 24 urah: 0-0 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Izurjen 1781-1

trgovski pomočnik

21 let star, z najboljšimi priporočili, zdaj kot poslovodja v večji trgovini mešanega blaga, želi službo premeniti.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „M. M. 21" na upravništvo „Slov. Naroda".

Gostilna in pekarija

„pri Golarju" v Kranju 7 se odda s 1. septembrom v najem.

Pogoje pove **Jožef Kovač v Kranju št. 6.** 1723-1

3 poletna stanovanja

z vso sobno in kuhinjsko opravo se oddajo pri **Franu Jarcu** v Medvadah, Gorenjsko. 1697-2

Na Jesenicah (Gorenjsko), kjer se gradi nova železnica in kjer se nahaja velika tovarna kranjske obrtne družbe, se prodaja stalne preselitve lastnice

enonadstropna hiša št. 19

z vrtom. Ker ima ista v pritličju šest prostorov in leži sredi glavnega trga, je posebno pripravna za vsakršno trgovino. Plačilni pogoji so jako ugodni.

Pojasnila daje iz prijaznosti **Al. Schrey na Jesenicah.** 1718-1

Muhe so zopet sitne!

Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.

Nastavite povsod ameriško nastavico za lov muh

„Tanglefoot"

Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsod. 5-136

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič

v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved in vrnega reda.

veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m jutratnji osončni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7 uri 5 m jutratnji osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osončni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj, čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — **PROGA IZ NOVO MESTO IN V KOČEVJE.** Osončni vlaki Ob 7. uri 17 m jutratnji v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osončni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. **PRIHOD V LJUBLJANO** juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutratnji osončni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutratnji osončni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osončni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Prago, Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osončni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovec, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lenc-Bleda le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osončni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovice, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osončni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — **PROGA IZ NOVEGA MESTO IN KOČEVJA.** Osončni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutratnji iz Novega mesta in Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osončni vlak z Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — **ODHOD IZ LJUBLJANE** drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m jutratnji, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **PRIHOD V LJUBLJANO** drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m jutratnji, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 19 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani"

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in ekskomptuje

izdane vrednostne papirje in novčujo zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženininske kavcije.

Eskompt in fakasno menic.

Daje prodajne na vrednostna papirja.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja.

Promet s čeki in nakaznicami.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne".

Skladišče

v pritličju, veliko, svetlo in suho, v notranjem mestu se odda eventuelno takoj v najem.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda". 1850-3

Patentni spalni divan

jako praktičen, eleganten, skoraj nov, ki se ga rabi lahko tudi kot salonski divan, se ceno prodaja.

Vpraša se **Pred škofijo št. 3, I. nadstr.** 1704-1

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična razstava I. vrste.

V soboto, 18. junija 1904: nepreklicno zadnji dan razstave

Tretje potovanje

ob lepem Renu.

Od nedelje, 19. junija 1904 do sobote, 25. junija 1904:

Novo! Veleinteresantno! Novo!

ČEŠKO.

Interesantno udobno potovanje iz Heba do Prage.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

ravnateljstvo.

Restavracija „pri Levu"

Marija Terezija cesta šte. 16.

Jutri, v soboto, dne 18. junija 1904

velik vrtni koncert

društvene godbe.

Začetek ob 1/2 8. uri. Vstop prost.

Točilo se bode izbirno puntigamsko pivo in priznana dobra vina. — Okusna mrzla in gorka jedila bodo na razpolago.

K obilnemu obisku se priporoča s spoštovanjem

Valentin Mrak

restavrat.

Špecialitete v kravatah. Ovratniki. Manšete.

POLETNE

NOVOSTI

SO DOŠLE!

Moderci.

Rokavice.

Trakovi

in lišp

vsake vrste.

Čipke.

Vezenine.

Svilnato blago.

Pajčolani.

Predpasniki.

ERNEST SARK

Stari trg št. 1.

Damski pasovi. Posamenterije. Čipkasti ovratniki. Čepice.